

Zang: Zanggroep zingt lied 763 1, 2, 3 en 5 - *Zij zullen de wereld bewonen*

Overweging

Meditatief orgelspel

Gebeden

Muziekfilmpje: *'Pelgrimsgebed'* door Amanda Strydom

Gesproken gebed

Stil Gebed

Muziekfilmpje: *'Indisch Onze Vader'* door Wishful Singing

Afkondiging van de collectes door een diaken

1^e collecte: Kerk

2^e collecte: Onderhoudsfonds

De collectes worden bij de uitgang gehouden

Rekeningnummer diaconie IJlst: NL 48 RABO 0326 1042 67

Rekeningnummer diaconie Oudega: NL 17 RABO 0359 5305 40

Zang: Zanggroep zingt Iona 33: 1, 2, 3, 4 en 5 - *'Wolsto komme en folgest my?'*. Derde couplet solo door Harry de Vries

Zegen

Na de dienst zingt Harry de Vries met begeleiding van organist Jan Willem Obbink

Liturgie
Zondag 10 januari 2021
10.30 uur

*Second
Sunday
januari*

Thema: 'Een weg waar geen weg is'
Exodus 14

Deze kerkdienst wordt samen gevierd met PG Oudega SWF

*M.m.v.
Groep Vieren met Vrijwilligers
Zanggroep uit Oudega SWF
Harry de Vries uit Oudega SWF
Organist Jan Willem Obbink uit Sneek*

Voor de dienst is er orgelspel

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Moment voor stil gebed

Bemoediging en Groet

V: Onze hulp is in de naam van de Eeuwige,

Allen: die ruimte gemaakt heeft voor de lucht, zodat wij kunnen ademen, en voor het land, zodat wij daarop kunnen lopen.

V: De Eeuwige, die altijd trouw blijft en die niet loslaat het werk dat zo liefdevol is begonnen.

Allen: Daarom mogen we blij zijn en de rust en de vrede ervaren.

V: Dit durven we zeggen, in vertrouwen op de Eeuwige,

Allen: Die onze vader en moeder wil zijn, die zich in ons, zijn kinderen, laat zien in de geest van de liefde.

V: Zo mag het zijn.

Inleiding op de viering over angst en vertrouwen

Zang: Zanggroep zingt Psalm 139: 1 en 2 - *Heer, die mij ziet zoals ik ben*

Gebed en lichtritueel

Zang: Zanggroep zingt Liet 601: 1 - *Ljocht dat ús ropt oerein te kommen*

Verhaal over de uittocht uit Egypte

Een pad door de zee

“Zijn we er al?” vraagt een jongetje aan Mozes. “We zijn zo moe en hebben dorst.”

Het volk van Israël is op weg naar het beloofde land. Een lange stoet vaders en moeders, kinderen en oude mensen zijn op weg gegaan.

Helemaal vooraan loopt Mozes. Hij weet de weg.

“Nog niet ”zegt Mozes. Heb geduld, vertrouw op de Heer. Het is een lange reis en de zon brandt fel. Een paar dagen geleden waren ze nog in Egypte. Daar waren ze slaven. Het was een hard leven. Maar de koning heeft het volk weggestuurd omdat hij dacht dat ze ongeluk brachten. De Israëlieten zijn blij; alles beter dan slaaf zijn.

Ondertussen loopt de koning van Egypte door zijn paleis. Er zijn geen slaven meer om de was te doen, schoenen te poetsen en eten te maken.

De koning wil zijn slaven weer terug en zegt tegen zijn soldaten: “ga de slaven weer terughalen.”

De soldaten zetten de strijdwagens klaar met hele sterke paarden ervoor en gaan direct weg.

Aan het eind van de dag zetten Mozes en de Israëlieten de tenten op. “He, he, heerlijk”, straks eten met elkaar en dan lekker uitrusten. Iedereen is blij!

Maar wat is dat? In de verte zijn stofwolken te zien. En die komen steeds dichterbij. Dan zien ze Egyptenaren.... Ze komen ons halen!! De mensen schreeuwen van angst, de kinderen huilen. Ze kunnen nergens heen. Voor hun is de zee en achter hun de soldaten.

“We hadden nooit uit Egypte weg moeten gaan!” roepen ze. “Nu zijn we in gevaar!”

In paniek lopen ze in het wilde weg heen en weer.

Ze schreeuwen boos tegen Mozes: “Beter slaven in Egypte dan sterven in de woestijn.”

“Wees niet bang mensen” en Mozes bidt tot God.

God zegt tegen hem: “Ga bij de zee staan en doe je arm omhoog.”

De soldaten zijn nu al heel dichtbij. Je hoort de paardenhoeven. Mozes gaat vlak voor het water staan en steekt zijn arm omhoog. Dan gebeurt het wonder. Er ontstaat een pad tussen twee muren van water. En het volk loopt over de bodem van de zee tussen de watermuren door.

De Egyptenaren komen er vlak achteraan. Maar als de laatste Israëliet aan de overkant is, sluit het water zich weer en alle soldaten verdrinken.